

te som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 141:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og væbnede opgør.

Af Line Barfod (EL), Mette Frederiksen (S), Özlem Cekic (SF) og Marianne Jelved (RV) m.fl. (Fremsættelse 24.03.2009).

Kl. 20:08

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 20:08

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Forslaget her bærer jo meget præg af, at regeringen var meget offensiv med bandepakken – der sker mange ting på det kriminalpræventive område og på det sociale område – og oppositionen har haft lyst til at vise, at man hurtigt lige kunne lave et lille forslag for ligesom at vise, at man også er på banen.

Jeg vil så – meget hurtigt – give udtryk for, hvad regeringens opfattelse af det her er. Kombinationen af hele den palet, vi præsenterer i bandepakken, og den indsats, der foregår på det kriminalpræventive område og på det sociale område, og de tiltag, som også er i støbeskeen, gør, at vi er fuldt forberedte og godt rustede med hensyn til de udfordringer, som samfundet står over for.

Det her forslag indebærer jo, at regeringen pålægges at udarbejde et forslag til en national handlingsplan mod organiseret kriminalitet og væbnede opgør og at få fremlagt den for Folketinget senest i oktober 2009. Det er jo relativt vanskeligt at være uenig med forslagsstillerne i, at det er afgørende at sætte ind med en intensiv, målrettet og bredspektret indsats for at dæmme op for bande- og rockerkriminaliteten. Og man kan også vanskeligt være uenig i intentionerne bag beslutningsforslaget, nemlig at alle relevante aktører skal inddrages, og at indsatsen skal

bygge på en bred vifte af tiltag, som skal øge trygheden, sikre de nødvendige politiressourcer, forebygge rekrutteringen til banderne, støtte vidnerne og mindske mængden af våben.

Men som jeg tilkendegav allerede indledningsvis, og som vi har været igennem det med regeringens bandepakke, er der jo imidlertid med de sidste måneders massive intensivisering af politiindsatsen og den sammenhængende bandepakke allerede gjort en bred vifte af tiltag, som der efterlyses i beslutningsforslaget. Og som regeringen også har gjort det klart i mange sammenhænge, er det jo ikke gjort med de akutte tiltag på den korte bane, som bandepakken til dels er udtryk for. Bl.a. som led i udmøntningen af flerårsaftalen er der jo allerede en række tiltag på vej for at styrke indsatsen på den lange bane, ikke mindst i forhold til det forebyggende arbejde og forskningen i rekrutteringsmekanismerne. Vi er med andre ord langt videre i processen end det helt overordnede niveau, som en handlingsplan mod alle former for organiseret kriminalitet i sin natur ville skulle holdes på.

En anden ting er så, at der jo allerede nu foreligger en sammenhængende strategi for en målrettet indsats mod bande- og rockerkriminaliteten. Strategien indeholder en blød og en hård del og bygger på den strategi imod rockerkriminalitet, som dansk politi udviklede i 1990'erne, og som bl.a. svensk og norsk politi har ladet sig inspirere af. Som eskaleringen i bandekonflikten har illustreret med al ønskelig tydelighed, er det imidlertid ikke gjort med fine ord i handlingsplaner og strategier. Det afgørende i den nuværende situation er at lytte til aktørerne ude i virkeligheden og sikre, at de har de fornødne redskaber og midler til at handle i forbindelse med de konkrete problemer på gaden.

Det er jo præcis det, regeringen har gjort – for øvrigt effektivt – i samarbejde med politiet og forligskredsen. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget om udarbejdelse af en national handlingsplan; en sådan handlingsplan vil ikke have nogen merværdi af betydning i forhold til de tiltag, der allerede er taget eller ligger i pipelinen. Det, der er brug for nu, er handling. Der er ikke brug for flotte ord, men konkrete resultater. Tak.

Kl. 20:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til to korte bemærkninger. Først er det fru Line Barfod.

Kl. 20:12

Line Barfod (EL):

Jeg ved ikke, om jeg skal le eller græde, når jeg hører ministeren. Det var i efteråret, jeg rejste en forespørgselsdebat. På det tidspunkt mente ministeren, at vi bare skulle vænne os til, at der var skyderier i gaden og var ikke indstillet på, at der skulle gøres noget. Så har vi fremsat et fælles beslutningsforslag fra oppositionen den 24. marts med en lang række konkrete forslag, og langt senere er regeringen så kommet med sit forslag, som man har sendt i høring og så fremsat den 29. april – altså over en måned efter. Så at påstå, at regeringen skulle være kommet først, er nok lidt svært.

Men det væsentlige er jo indsatsen, og derfor vil jeg gerne høre – når ministeren nu mener, at vores beslutningsforslag er overflødigt – om det betyder, at ministeren selv er i gang med at indføre det, vi har foreslået, om konsekvens med virkning i forhold til de unge. Betyder det, at man vil sikre en ordentlig konsekvens for dem, så de kan komme i gang med noget andet, i stedet for at man fængsler dem med risiko for, at de bare kommer længere ud i kriminalitet, og betyder det, at vi siger farvel til våbnene, at vi går ind og ser på alle de markeder, som de lever af i den organiserede kriminalitetsverden osv.? Betyder det altså, at ministeren faktisk er indstillet på at gå ind at arbejde med alle de forslag, vi har?

Kl. 20:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 20:13

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Først synes jeg, der er brug for ligesom at stoppe den fortælling, som fru Line Barfod også skriftligt har været ude med flere gange, nemlig at jeg i efteråret skulle have sagt, at vi ingenting ville gøre, og at vi bare skulle vænne os til forholdene. Det, der har været situationens tilstand siden efteråret, og som jeg også gjorde rede for, er, at vi nu er i en situation i Danmark, hvor vi har skrappelløse indvandrerbander og rockere, som bliver ved med at skyde på hinanden og altså har en bandekrig. Der er det samfundets opgave at stoppe det. Det vil være samfundets prioritet i mange år frem.

Men vi vil også have en situation om ti år, hvor der vil være indvandrerbander og rockere. Sådan vil det være. Vi vil prøve at slå konflikten ned og bekæmpe dem med alle de midler, vi nu engang har til rådighed. Som jeg sagde i efter-

året, og som jeg siger i dag, og som jeg vil sige om et halvt år, er vi parat til hver eneste time i døgnnet, hver eneste dag i døgnnet at foretage det fornødne, og det gør vi løbende. Siden efteråret har vi gjort mange konkrete tiltag. I november blev vi i forligskredsen enige om at give politiet nogle flere ressourcer. Nu har vi så fremlagt bandepakken, og vi vil måske komme med endnu flere tiltag, for vi vil ikke finde os i bandekonflikten.

Kl. 20:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Selv om det stadig er tidligt på dagen, i hvert fald meget, meget tidligt på aftenen, er det for god ordens skyld min hensigt, at de taletidsregler, som står i Folketingets forretningsorden, og som altså er maksimumtider, overholdes. Jeg har kun oplevet en eller to i løbet af hele dagen, der har været inden for maksimumtiden. Det er maks. 60 sekunder.

Så er det fru Line Barfod.

Kl. 20:15

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre, hvorfor ministeren er så meget imod, at vi får en samlet handlingsplan for indsatsen. Hvad er problemet ved, at vi får alle de mange ting med og får gjort en indsats, som kan få det nedbragt og forhåbentlig helt stoppet, og som der skal til for at gøre noget for alvor imod det her problem, så man ikke bare siger, at det vil gå lidt op og ned i bølger over de næste mange år? Hvad har ministeren imod, at vi laver en samlet plan og får bragt de aktører sammen til at finde ud af, hvad der kan gøres? Det var det ene spørgsmål.

Det andet var det, jeg ikke fik svar på før. Når ministeren siger, at det her beslutningsforslag er overflødigt, betyder det så, at ministeren vil iværksætte de konkrete forslag, det indeholder? Betyder det, at ministeren vil sikre den styrkede sociale forebyggelse, vil sikre trygheden i det offentlige rum, vil sikre beskyttelse af civilsamfundet, vil sikre, at vi får en ordentlig indsats mod våben, vil sikre, at vi får sat ind imod efterspørgslen efter alt det, som de i den organiserede kriminalitet lever af, vil sikre, at vi går ind og kigger på konsekvens med virkning i forhold til de unge, så de får nogle straffe, første gang de begår kriminalitet, som faktisk får dem til at holde op, i stedet for at de bliver sat i fængsel med risiko for, at de fortsætter?

Kl. 20:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 20:16

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Årsagen til, at oppositionens forslag ikke er brugbart, er, at vi er i gang med en helhedsplan, og det har vi været hele tiden. Vi vil nemlig ikke finde os i bandeopgør, vi vil ikke finde os i indvandrerkriminalitet, og vi vil ikke finde os i rockerkriminalitet. Og der mener vi ikke, det er nok bare at sige, at man vil lave en national handlingsplan, selv om det er store, flotte, fine ord, for vi har mange planer, vi har meget samarbejde, og der foregår et væld af initiativer, både på justitsministerens område, som jeg har ansvaret for, og på det kriminalpræventive område. Derfor har vi også allerede taget fat på mange af de emner, som fru Line Barfod nævner her. Vi har jo konsekvens over for de unge, vi har en forebyggende indsats, og vi gør utrolig meget på det sociale område.

Derfor er planen der, den bliver fulgt, og der bliver arbejdet med den konstant, for vi vil ikke sidde med det her problem uden at gøre noget, og derfor gør vi noget ved det hver eneste dag.

Kl. 20:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 20:17

Morten Østergaard (RV):

Man kan ikke sige andet om justitsministeren, end at der altid kommer pæne ord om det kriminalpræventive arbejde. Det får altid pæne ord med på vejen. Der kommer aldrig rigtig nogen forslag, og selv når ministeren tager til Manchester, hvor det er helt åbenlyst, at det er samarbejdet på tværs af myndigheder, der har gjort en forskel, så kommer ministeren tilbage og siger: Hold da op, det var heldigt, jeg blev bekræftet i, at det hele kan løses med strengere straffe. Det synes jeg er ærgerligt, ikke mindst fordi vi også flere gange her i Folketinget har vedtaget, at der skal gøres en aktiv indsats på det kriminalpræventive område. Når der så kommer et hjælpsomt forslag her, afviser ministeren det selvfølgelig.

Men det, der er mit konkrete spørgsmål, er: Er det ikke bekymrende for ministeren, at i den tid, VKO har haft magten i Danmark, er der nu kommet dobbelt så mange borgere, der hver eneste dag eller ofte er bekymrede for at blive udsat for kriminalitet? Det er, mens denne regering har haft vagten, at de danskere er blevet utrygge. Er det ikke udtryk for, at man måske

skal overveje andre redskaber end bare straffeskærper?

Kl. 20:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 20:18

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tror, at det, der er problemet for oppositionen, når vi taler om de her ting, og årsagen til, at der ikke er så stor tillid til oppositionens politik i befolkningen, er, at man hele tiden forsøger at gøre det til spørgsmål om enten-eller i stedet for både-og. Jeg erkender, at der er god vilje og meget engagement i sagen, men fordi man hele tiden gør det til sådan noget sort-hvidt, løser man jo ikke problemerne.

Man bliver ved med at tale om det kriminalpræventive. Jamen vi gør meget på kriminalpræventive område. Man får det til at se ud, som om regeringen kun fokuserer på straffe. Ja, vi gør utrolig meget med hensyn til straf, fordi vi tror på, at straf og fængsling virker. Vi kombinerer det så med hele paletten af kriminalpræventive tiltag. For en af de andre ting, jeg f.eks. kom hjem og fortalte fra Manchester, var, at den tidlige sociale indsats betyder noget. Det første, jeg fortalte, da jeg kom hjem fra Manchester, var, at når man f.eks. griber fat i den 8-årige knægt og har en sanktion over for vedkommende, betyder det noget. Derfor har vi fra regeringens side indført forældrepålæg, vi har indført ungepålæg, vi har indført erstatningsansvar, som oppositionen jo så ikke ville stemme for. For vi mener, at man skal involvere familierne i det kriminalpræventive arbejde, og der har vi rigtig mange gode initiativer i gang.

Kl. 20:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 20:20

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det her med et både-og er mageløst. Sidste sommer var vi også åbne over for at skærpe straffen for våbenlovsovertrædelser, men det, der er problemet, er, at det er muligt, at ministeren mener, at man skal have to ben, men han går kun på det ene af dem. Og resultaterne kan man ikke bare se i gaderne, men man kan jo også helt konkret se, at uanset hvad ministeren mener om oppositionens politik, så er det konkrete resultat af regeringens politik, at der i dag er dobbelt så mange danskere, der enten hver dag eller ofte lever i frygt for at blive udsat for

kriminalitet – dobbelt så mange danskere som i 2002, hvor tallet ellers havde været faldende siden 2000. Det må ministeren da forholde sig til. Hvad vil regeringen gøre for at sikre borgerne den tryghed? Tilsyneladende har resultaterne af den politik, man har ført, været en fordobling af utrygheden i Danmark

Kl. 20:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 20:21

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

For det første anerkender jeg ikke de tal. De er fra 2008. Jeg er sikker på, at stemningen er anderledes nu, hvor politiet sådan set virker bedre og mere effektivt. Vi kan se, at der er flere sigtelser og flere tiltaler. Vi har et bedre politi i dag, end vi havde i 2008. Derfor har debatten for øvrigt de sidste par dage været forfejlet, og jeg undrer mig over, hvor man har været henne i forligskredsen i forhold til de vedtagelser, vi har haft i forligskredsen.

Men på det kriminalpræventive område er der et væld af tiltag. Man lukker ørerne for det i oppositionen. Jeg kan ikke forstå det, for det, man burde fokusere på, er jo det positive. Jeg synes, at Det Radikale Venstre og hr. Morten Østergaard har en smuk historie på det område. Så burde man jo netop fokusere på de mange gode programmer, der er: forældresansvar, ungepålæg. Vi har alene i 2009 afsat 40 mio. kr. til forældreprogrammer. Vi har programmet MST, som retter sig mod unge fra 12 til 17 år med alvorlige adfældsproblemer som f.eks. pjækkeri, aggressivitet osv. Vi har behandlingsprogrammer. Vi har noget, der hedder MTFC, som er et behandlingsprogram for adfærdsvanskelige unge. Vi har lavet forsøg med unge, som vi skal have ind på rette spor. Så vi har et væld af forskellige initiativer. Dem burde Det Radikale Venstre jo tage imod med kyshånd og sige: Yes, hvor er det godt, det kan vi gøre sammen.

Kl. 20:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 20:22

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg fatter simpelt hen ikke, hvorfor ministeren er så afvisende over for det her forslag fra oppositionen. Det kunne være et glimrende supplement til den bandepakke, som vi snart får vedtaget, og som er regeringens.

For ikke så lang tid siden kunne man læse, at SSP-samarbejdet dumper regeringens bandepakke. De må tilsyneladende mangle et eller andet, som regeringen ikke har stillet an med endnu. Politiforbundet og pædagogernes fagforening har været ude sammen i en artikel og sige, at vi mangler en helhedsorienteret indsats, og de peger på indtil flere initiativer i artiklen. Der er altså noget grundlæggende, som vi ikke gør på nuværende tidspunkt, og det synes jeg bare at man i regeringen skulle tage til efterretning. Jeg synes, at regeringen skulle sige ja til det her forslag. Lad os få en helhedsorienteret strategi for, hvordan vi klogt vil bekæmpe kriminalitet i det hele taget i Danmark.

Kl. 20:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 20:23

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Den strategi har vi, ved at vi står på to ben. Vi opfatter bare den her politik som en både-og-politik og ikke en enten-eller. Vi går ikke over til oppositionens politik med at sige, at det ikke hjælper med straffe, ikke hjælper med en hård retspolitik. Det tror vi på, men vi tror også på den kriminalpræventive indsats. Derfor har vi et væld af initiativer.

Hvis jeg skal fortsætte med den liste, jeg var ved at opremse til hr. Morten Østergaard før, kan jeg – ud over de mange ting, jeg nævnte – sige, at vi også har afsat 15 mio. kr. i 2009 med henblik på bl.a. at styrke viden om kommunernes indsats over for de unge og på at udvikle redskaber, som kommunerne kan bruge i indsatsen over for de unge. Vi har også afsat 44,9 mio. kr. til et udviklingsprojekt for at udvikle kommunernes boligsociale indsats over for børn og unge med uacceptabel adfærd i problemramte boligområder. Så vi gør rigtig, rigtig mange ting, har en plan for området, har en strategi for området, som står på to ben.

Kl. 20:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 20:24

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg anerkender også, at regeringen gør rigtig, rigtig meget, men regeringen gør tilsyneladende ikke nok, eller også gør regeringen det forkerte, for vi har stadig væk problemer. Vi har stadig væk problemer med ungdomskriminelle, vi har problemer med bandekriminalitet, og vi vil bli-

ve ved med at have det, hvis vi ikke kigger lidt mere dybdegående på det her område.

Jeg kan komme med et eksempel fra det virkelige liv: I folkeskolen vandrer elever med særlige behov ud til ingenting efter 9. klasse. Hvad gør regeringen for at sikre, at vi får de unge mennesker ind på arbejdsmarkedet, får dem støttet? Hvad gør regeringen for at sikre, at unge mennesker med diagnoser ikke ender i vores sikrede institutioner? 70 pct. af dem, der sidder der, har psykiske sygdomme. De sidder der, fordi der ikke er tilbud i samfundet til dem.

Hvad er regeringens svar i forhold til at bekæmpe kriminaliteten på det her område?

Kl. 20:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det justitsministeren.

Kl. 20:25

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

En massiv tidlig indsats, men også en konsekvent holdning til forældrene. Og det er derfor, jeg mener, at vi skal være hårdere i forhold til forældrenes ansvar, hårdere i forhold til børnene og gribe fat i dem, allerede fra de er 7-8 år, for at sørge for, at de kommer ind på det rette spor. Der savner man måske lidt, at kommunerne følger op på de ting. Altså, vi kan overtage mange opgaver, men vi kan jo ikke sørge for at følge det helt ud i allersidste led. Vi forsøger at slæbe hesten hen til truget, men nogle kommuner lever jo ikke op til det ansvar, de har for at følge op over for børnene, for at følge op over for forældrene.

For det er rigtigt, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt siger, at man nogle steder svigter efter 9. klasse, men det er altså en kommunal opgave, hvor vi yder vores fra statens side. For at kunne gøre det endnu bedre, skal vi jo nedlægge alle 98 kommuner. Men jeg appellerer da til, at kommunerne kommer op på hesten og rider derudad mod solopgangen og så sørger for at behandle de unge, som har nogle problemer, bedre.

Kl. 20:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til justitsministeren. Vi går så i gang med ordførerrækken, og den første, der får ordet, er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 20:26

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Naturligvis skal man sætte ind fra mange sider for at bekæmpe kriminalitet. Det siger sig selv; der skal være en stærk forebyggende indsats.

Det skal der være allerede i de første skoleår, fra skolens side og fra de sociale myndigheders side. Naturligvis skal der i kommunen være formuleret en kriminalpræventiv politik, som der er sat ressourcer bag, og som følges op af kommunalbestyrelsen. Selvfølgelig skal der være en retspolitik, som er konsekvent, og som sørger for, at der er nogle straffe, som står mål med de forbrydelser, der begås. Selvfølgelig skal der være en resocialisering, som sørger for, at mennesker efter at have modtaget en dom, udstået en straf, kan komme ud og fungere igen i samfundet og allerhelst blive fornuftige, selvhjulpne mennesker. Selvfølgelig skal der være det. Og det er jo også det, vi sørger for. Vi har i dag behandlet regeringens bandepakke. Det er ét element i en lang række svar på det her område.

Vi har en forebyggende indsats ude i kommunerne, som der er flere midler til end nogen sinde før. Vi har et mangeårigt godt fungerende SSP-samarbejde, som sikkert mange steder kan gøres endnu bedre og koordineres mellem kommunerne og inden for kommunerne. Vi kan og skal gøre rigtig mange ting. Men vi skal ikke begynde at opfinde den dybe tallerken på ny, og det er, hvad det her beslutningsforslag er udtryk for.

Jeg er meget tilfreds med den meget ordentlige, allround, nuancerede, tænksomme og dækkende redegørelse, som justitsministeren netop har afgivet her fra talerstolen på regeringens vegne i sin besvarelse af det fremsatte beslutningsforslag. Den kan vi fra Venstres side fuldt ud tilslutte os. Det var en meget velovervejet, nuanceret og fremadrettet besvarelse af et beslutningsforslag, som er inderlig overflødigt, og derfor skal vi fra Venstres side ikke bruge Tingets tid til flere ord på den sag, ligesom vi ikke skal bruge ressourcer ude ved de kompetente og faglige myndigheder, som skal håndtere de her kriminalitetsproblemer i praksis – dem skal vi ikke beslaglægge til at lave rundbordsteorier, som ikke er til nogen som helst nytte i forhold til alt det, der er sat i gang, og i forhold til den viden, vi allerede har.

Venstre kan ikke støtte forslaget.

Kl. 20:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 20:29

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan ikke forstå, at Venstres ordfører er så selvtilfreds. Nu nævner Venstres ordfører direk-

te, at vi skal sørge for, at der er en ordentlig resocialisering.

I mandags var jeg i Vestre Fængsel, hvor syv fanger fremlagde deres historie i et skuespil. Det var meget, meget rørende, skal jeg fortælle Venstres ordfører, men også meget bekymrende. Der sad en 23-årig ung mand; han kunne ikke få et arbejde, fordi han havde en plettet straffeattest. Han havde søgt, jeg ved ikke hvor mange stillinger. Nu var kæresten også skredet fra ham, og det kan man jo egentlig godt forstå, for det var ikke første gang, han sad der. Nu bliver han så efterfølgende løsladt til ingen bolig. Kan vi være tilfredse med det? Er det egentlig ordentlige livsbetingelser at give et menneske, som først har udstået sin straf? Det er unægtelig meget, meget svært at se, hvorfor den her unge mand ikke skulle vende tilbage til kriminalitet igen. Hvilke alternativer har han? Han havner på sofaen hos nogle kammesjukker, og så starter det hele forfra. Er det det, Venstres ordfører synes er god resocialisering?

Kl. 20:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 20:30

Kim Andersen (V):

Jeg skal undlade at give Socialistisk Folkepartis ordfører karakter. Men jeg vil bare slå fast, at der gøres utrolig meget i vores fængsler og vores afsoningsinstitutioner for, at de indsatte kan dygtiggøre sig, dyrke idræt, arbejde og kvalificere sig til en tilværelse, når de har udstået deres straf. Men det er klart, at det *har*, og at det set med Venstres øjne også *skal have* en konsekvens at begå kriminalitet og få en dom. Det skal have den konsekvens, at man får en af dommeren udmålt straf, at den skal udstås, og at man får en plet på sin straffeattest.

Det er en del af konsekvensen, og det er også en mulighed for, at samfundet siden hen kan tage sine forholdsregler i forhold til vedkommende. Hvis man skal ansætte en person, der har været fængslet, fordi vedkommende har begået en forbrydelse, skal man naturligvis vide det og kunne tage sine forholdsregler, i forhold til hvad vedkommende bliver betroet. Det er hårdt, det kan virke brutalt, ja, det kan måske i nogle tilfælde virke umenneskeligt. Men sådan er livet jo også, og der *skal* være konsekvens og ikke blødsødenhed, efterplapren over for de kriminelle, så det bare bliver til mere kriminalitet på bekostning af ordentlige mennesker, som lever et liv og respekterer andres tilsvarende.

Kl. 20:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 20:31

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Fakta er jo netop, at det bliver til mere kriminalitet, når vi ikke giver dem en håndsrekning. Jeg er ikke enig med Venstres ordfører i, at man har alle muligheder for at dygtiggøre sig i kriminalforsorgen. Nu skal jeg læse nogle kedelige statistikal op: 20 pct. af de indsatte modtager undervisning, 40 pct. ved ikke engang, at de har muligheden for det, 61 pct. har siddet i fængsel før, et sted mellem 8 og 10 pct. har end ikke gennemført folkeskolens 9. klasse. Hvad er det for en fremtid, Venstres ordfører stiller de her mennesker i udsigt?

Kl. 20:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:32

Kim Andersen (V):

Som det jo også blev sagt af justitsministeren lige før, kan man trække hestene til trugten, men man kan ikke tvinge dem til at drikke. Der er muligheder for at dygtiggøre sig, for at tage kurser, ja, for at tage reelle uddannelser, når man afsoner sin fængselsstraf, men hvis ikke man vil, kan man altså ikke tvinges til det.

Vi må nok også se i øjnene, at vi har her med nogle – det gælder langt fra alle, men nogle – mennesker at gøre, som er uden for pædagogisk rækkevidde. Lige så vel som SF's ordfører var på fængselsbesøg forleden dag, var jeg det også sammen med kollegaerne fra min folketingsgruppe og fra den konservative folketingsgruppe. Vi var bl.a. inde og se fængselsafdelingen på Københavns Politigård, og det er da helt åbenlyst for mig, at der dér på en af de værste fængselsgange, vi har i Danmark, sidder mennesker, som, uanset hvilke tilbud man tilbyder dem, ikke vil være i stand til at tage imod dem, ikke vil være i stand til det og simpelt hen ikke vil tage imod dem.

Kl. 20:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 20:33

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Det var nedslående at høre den forrige taler fortælle om alt det, man synes er så godt, og alt det, man absolut ikke vil gøre noget ved. Den debat,

der har været den sidste halve times tid, er meget kommet til at handle om resocialisering og om, hvordan vores kriminalforsorg virker. Til det vil jeg sige, og det har jeg også sagt før: Den virker jo ikke særlig godt, når vi ser på, hvor mange gange folk bliver sat ind igen, når vi ser på, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt sagde, hvor få, der modtager undervisning, hvor elendige vores recidivprocenter er, og hvor dårlige vi er til at give folk en ordentlig løsladelse. Så må man bare konstatere, at det kan man altså gøre langt, langt bedre, i øvrigt præcis som oppositionen samlet foreslår.

Jeg vil vende tilbage til B 141, som vi behandler lige nu, om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og væbnede opgør, og der nævnte jeg en del af de ting, som Socialdemokraterne har at sige til forslaget, allerede under L 211, som vi lige behandlede før. Men der er nogle ting, som jeg ikke nåede omkring, og som jeg selvfølgelig gerne vil knytte nogle ord til. Der er brug for det her ekstra forslag, fordi det med straffe ikke kan stå alene, men der er altså også andre ting i det her forslag, som ikke er med, hverken i det, regeringen har sat i gang, og som allerede pågår, eller i det, der er planlagt.

Noget af det, jeg vil sige, og som jeg især synes at jeg vil fremhæve, er f.eks. en ting som frit lejde, hvor man kan aflevere våben. Det er i virkeligheden en ting, som vi fra oppositionens side nu foreslår, men som også bakkes op af Hanne Bech Hansen, som jo altså er politidirektør i København, idet hun i sit høringssvar til L 211, som vi lige før behandlede, netop skrev, at kombinerer man strengere straffe, skal der også være mulighed for frit lejde, og det synes vi selvfølgelig er dejligt at politidirektøren er enig med os i.

Vi siger også i beslutningsforslaget, at vi vil have noget mere grænsekontrol. Det synes jeg også er vigtigt for at få stoppet tilgangen af våben og stoffer. Så noterer vi os, at der skal være de nødvendige politiresourcer. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at det er meget svært at forestille sig, hvordan politisituationen skal komme til at fungere særlig godt fremadrettet. Desværre er det møde, vi skulle have haft i politiforligskredsen, blevet aflyst. Det er stadig væk ikke lagt frem, hvordan man har tænkt sig, at man skal spare de 340 mio. kr. ind, som er overforbrugt. Det kan godt være meget bekymrende, også når vi ved, at vi står over for nogle kolossale udfordringer på politiområdet, ikke bare med

bandekrigen, men også med det store topmøde og al den sikkerhed, som vi skal stille med der.

Vi stiller også i det her beslutningsforslag forslag om mere forskning. Det mangler i dag, selv om vi alle sammen godt ved, hvad det er for nogle mennesker, der primært havner i vores fængsler, det er nemlig mennesker, som har haft en utrolig hård opvækst, som primært kommer fra splittede hjem, som har oplevet mange svigt i deres liv, som har oplevet, at de har haft svært ved at klare sig i skolen. Det lyder stereotypt, når man siger, at det er sådan, en typisk indsat ser ud. Der er selvfølgelig også andre. Der er Stein Bagger, der er dem fra Hellerup, men dem, der er flest af, er altså dem, der har haft det svært hele tiden og som aldrig er blevet set og aldrig har fået den hjælp, de skulle have haft.

Derfor er det nedslående, når man så hører Venstres ordfører, hr. Kim Andersen, sige, at de, som sidder i Politigårdens fængsel, jo er nogle, man aldrig ville have nået uanset hvad. Det er ikke et standpunkt, som Socialdemokraterne er enige i. Vi gør for lidt for at nå dem, som har haft svære opvækstbetingelser. Man bliver ikke nødvendigvis kriminel, fordi man har haft et hårdt liv, sådan er det ikke, men der er større sandsynlighed for det og især, hvis der ikke bliver sat ind med de rette sociale tiltag, som vi foreslår i det her forslag, og derfor kan jeg selvfølgelig meddele, at vi støtter forslaget, som det ligger.

Kl. 20:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Marlene Harpsøe som ordfører.

Kl. 20:37

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Da Dansk Folkepartis retsordfører, hr. Peter Skaarup, ikke kan være til stede, skal jeg på Dansk Folkepartis vegne fremføre følgende:

Allerførst må jeg sige, at det jo er sympatisk, at også den yderste venstrefløj i Enhedslisten ser lyset og vil bekæmpe bander og i det lønlige håb har allieret sig med både Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet og De Radikale. Men – det må jeg tilstå – som så mange gange før er der mere sødsuppe og håb over forslaget end reel virkelighed og konkret handling. Og så synes vi da i øvrigt i Dansk Folkeparti, at når forslagsstillerne i forslaget f.eks. skriver, at man skal mindske markederne for organiseret kriminalitet, lugter det lidt hen ad, at forslagsstillerne eller i hvert fald en del af dem håber på, at en sådan rund og bred og dybest set intetsigende formulering kan

føre til, at vi sidder og diskuterer fri hash. For så kunne man jo sige, at banderne i hvert fald ikke har det marked at slås om. Og det er vist lige præcis det, vi skal regne med, når vi læser bemærkningerne til forslaget.

I vores øjne er det sådan en lidt bagvendt måde at bekæmpe et uvæsen på. Forslagsstillerne skriver dog også kun, at de forestiller sig en diskussion af mulighederne, vist mest, fordi de er indbyrdes uenige, som det fremgår. Dansk Folkeparti vil godt rive dem ud af den naive forestilling om verden, som forslaget tyder på at forslagsstillerne befinder sig i: Hvis ikke man har et hashmarked, er der ikke noget at slås om. Ak ja, gid det var så vel, kan man fristes til at sige. Men sådan er det nu ikke. Da man i USA op hævede spiritusforbuddet, fjernede man jo ikke mafiaen. Den kastede sig blot over noget andet illegalt at tjene sine penge på, fra narko til spil.

I det hele taget er forslaget, sine givetvis sympatiske hensigter til trods, fuld af snak og fine ord og altså som sagt en del sødsuppe. Hvordan forestiller man sig f.eks., at man løser gadeskyderier og bandeopgør på Nørrebro ved at nedsætte en arbejdsgruppe, som på den lange bane skal komme med en god idé, som så de fire partier bag forslaget først lige skal sætte sig sammen i en rundkreds for at blive enige om ud fra hver deres forudsætninger? Ærligt talt, det løser ikke et hak.

Dansk Folkeparti har sine egne målrettede forslag til bekæmpelse både her og nu og på lang sigt, og flere af disse har vi sammen med regeringen indlagt i den bandepakke, som justitsministeren har fremlagt. Vi mener i Dansk Folkeparti, at den kurs er langt bedre; tiden er til løsninger, ikke til flotte hensigter og rundkredspædagogik i en arbejdsgruppe.

Kl. 20:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Kl. 20:40

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg må nok tilstå, at jeg er meget skuffet over regeringens holdning til det her beslutningsforslag. Jeg synes, det kunne have været et udmærket og et fint supplement til regeringens pakke med skærpede straffe for våbenbesiddelse. Der er helt sikkert brug for langsigtede løsninger til det her område.

Hele problemet med bandekriminaliteten er jo, at den er næret af et kriminelt marked, som handler om menneskehandel, narko, ulovlig im-

port, og vi er nødt til at gå bag om årsagerne. Vi kan ikke løse det her retspolitisk, vi er nødt til at se på tingene i et bredere perspektiv.

Jeg nævnte tidligere, at SSP har dumpet den her bandepakke, som regeringen har fremlagt. Det gør de jo af en grund. De mangler en helhedsorienteret indsats, og de nævner i øvrigt en lang række andre initiativer, som vi fra Folketingets side kunne være med til at garantere bliver udviklet. Det samme gør Politiforbundet og pædagogernes forbund, og det synes jeg vi skal lytte til.

Vi ved jo, at kriminalitet primært opstår på grund af sociale problemer og en svag uddannelsesmæssig tilknytning. Det ved vi fra forskningen. Derfor kan vi ikke løse problemet med bandekriminalitet retspolitisk. Jeg må bare spørge mig selv, hvad det er for dele af det her forslag, som regeringen kan have noget imod. Hvad er det for dele, som regeringen ikke kan bruge i en langsigtet strategi for at løse problemerne? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg synes, der er nok af problemer at adressere. Der er hele fattigdomsproblematikken, som vi ved fører til, at familier bliver endnu mere marginaliserede og får det endnu sværere og får endnu mindre overskud til at tage sig af deres børn, som måske lever i randzonen af banderne. Det kunne vi gøre noget ved. Det er også et problem, som vi må løse folketingspolitisk.

Der er hele problematikken omkring våben. I SF vil vi rigtig gerne være mere stramme over for våben; vi vil gerne se på, hvad vi kan gøre for at begrænse mængden af våben i vores samfund, og vi vil også gerne være strammere i forhold til de legale våben. Jeg har for nylig stillet et spørgsmål til ministeren, og man kan ikke engang fortælle, hvor mange legale våben der hvert år forsvinder i Danmark og forsvinder ud i bandekriminalitet. Måske kunne man gøre noget ved, at folk har våben stående derhjemme legalt. Det kunne man også.

Så er der Christianiaindsaten. Det kan da godt være, at Dansk Folkeparti synes, det er en tåbelig og fjollet idé at nedsætte en kommission, som skal kigge på, hvad vi rent faktisk gør ved hashproblematikken. Det kan da godt være. Men jeg synes nu, at regeringen og Dansk Folkeparti trækker det korteste strå i den her sammenhæng. Vi har jo set, at forbud og straf intet har løst på det her område i rigtig, rigtig mange år. Tværtimod har vi et forbrug af både hash og hårde stoffer, der er stigende. Derfor er vi nødt til at kigge på nogle nye løsninger, og det synes

jeg at man skulle bidrage til. Og når politiet selv går ud og siger, at de ressourcer, vi hælder i Christianiaindsatsen, simpelt hen ikke står mål med det, man får ud af det, ja, så synes jeg, at der er noget at kigge på.

Den her regering har været med til at skære på den boligsociale indsats. Hvor har regeringens initiativer været med hensyn til at sikre, at produktionskolerne fik flere ressourcer, hvor nogle af de allersvageste i vores samfund går? Hvad har man gjort for at fastholde dem og yde ekstra hjælp? Ingenting.

Jeg må endnu en gang sige, at det bare ikke kan nytte noget, at retspolitik, socialpolitik, uddannelsespolitik og beskæftigelsespolitik ikke snakker sammen; vi bliver nødt til at have en handlingsplan, og vi bliver nødt til at gå forrest i Folketinget.

Kl. 20:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 20:44

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Lad mig starte med at sige, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte beslutningsforslaget her, ikke, fordi vi som sådan er imod, at man skal have en plan for tingene, ikke fordi vi er imod, at man skal lave en forebyggende indsats, ikke fordi vi er imod, at vi skal gøre noget ved problemerne, men fordi vi mener, at forslaget her mere eller mindre er overflødigt. Det er jo ting, som allerede er sat i værk. Vi er allerede i fuld gang. Der er sket en lang række ting igennem tiderne, ikke bare i den her regerings tid, men også tilbage i 1990'erne har man rent faktisk gjort en lang række tiltag, som også har effekt og betydning i dag.

Men helt konkret i forhold til en national handlingsplan mod organiseret kriminalitet og væbnede opgør er det sådan, at det jo er en del af flerårsaftalen på politiområdet. Det er netop et fokusområde, man skal tage fat i, altså et område, som politiet skal være særlig opmærksom på. Uanset hvilken politikreds vi taler om, uanset hvor i landet det er, så er det et af de områder, man skal være særlig opmærksom på. Det vil sige, at politiet allerede i dag er opmærksom på de her ting. Og politiet har jo med politireformen fået sørget for, at man både har lokalråd og muligheder for at samarbejde på lokalt plan med både kommuner og andre. Så muligheden er til stede derude, og mulighederne bliver rent faktisk også brugt allerede i dag.

Så er der det med at sikre de nødvendige politiressourcer. Vi har jo lavet politireformen, som skulle frigøre nogle politifolk til mere operativt politiarbejde, og vi har tilført politiet yderligere 300 betjente og yderligere 250 HK'ere. I forhold til at mindske markederne for organiseret kriminalitet har vi jo været inde og lave nultolerance i forhold til narkotika. Vi har handlet massivt med forbud i forhold til at kunne gribe ind over for de ting, der bliver handlet med og tjent penge på i den organiserede kriminalitet.

I forhold til at mindske mængden af våben har den her regering indført visitationszoner, således at politiet har meget nemmere ved at visitere og dermed også ved at finde våben, og vi hører også ministeren fortælle, at der jo desværre bliver fundet mange våben. Heldigvis ikke så mange mere, som man fandt tidligere. Nu begynder det trods alt at virke. Og i forhold til at støtte vidner er der jo indført straffelovens § 123, som netop går ind og siger, at vidner skal have en særlig beskyttelse. Hvis vidner bliver udsat for trusler eller vold, ja, så får gerningsmanden pr. automatik en højere straf, end hvis det havde været en trussel mod alle mulige andre.

Så på den måde at der faktisk taget hånd om de elementer, der bliver nævnt heri. Man kan godt komme ud i sådan en feinschmeckerdiskussion, om nu lige handelsstandsforeningerne er tænkt ind i regeringens tanker, eller for så vidt i Det Konservative Folkepartis tanker. Ja, så lad os tage den diskussion, men hvis det er det, der skal skille os ad, tror jeg såmænd også, at vi nok kan finde hinanden der.

I forhold til helt overordnet at se på den her bandekriminalitet og rockerkriminalitet har vi jo lige behandlet et meget stort lovforslag, og vi har også tidligere været inde at behandle forslag om ændringer af våbenloven m.v., plus – og lad mig så også bare nævne det igen her – alt det, vi allerede har gjort og gør forebyggende og har tænkt os også fremover at gøre. Og flere tiltag er på vej i forhold til en forebyggende indsats.

Det er et spørgsmål om en tidlig indsats, så vi får taget hånd om de her børn, inden de når at udvikle sig og kommer ind på en kriminel løbebane. Det er et spørgsmål om, at man ude i kommunerne har pligten til og ansvaret for at tage sig af problemerne, men også i forhold til at tage sig af den forebyggende indsats. Vi har gennemført muligheder for at give både forældrepålæg og børne/ungepålæg, hvor man kan gå ind og inddrage hele familien i en helhedsorienteret indsats for at få familien på ret køl igen.

Regeringen har nedsat en ungdomskommission, som skal se på, hvad vi rent faktisk gør i dag af forebyggende ting. Hvad virker, og hvad virker ikke? Hvordan får vi luget ud og ryddet op – og effektiviseret de steder, hvor der er noget, der virker? I forhold til hele den forebyggende indsats er det jo et faktum, at Folketinget laver spillereglerne, men at det er kommunerne, der skal udfylde rammerne. Det, vi har set senest, er jo, at bl.a. Københavns Kommune har taget skeen i den anden hånd og sagt: Nu skal der gøres noget ved bandekriminaliteten, nu skal der gøres noget ved den organiserede kriminalitet. Og der har man altså sat ind med en meget, meget mere bredspektret indsats med en række initiativer og tiltag, hvor man netop går ud og gør en stor forebyggende indsats; sørger for, at lillebror ikke også render ud i kriminalitet. Alle de ting har Københavns Kommune sådan set altid kunnet gøre. Det er bare først nu, de gør det.

Så det er ikke, fordi det skorter på lovgivning. Det er ikke, fordi det skorter på muligheder eller rammer eller betingelser. De er til stede. Men det er altså ude i kommunerne, man lokalt skal vedtage med sig selv, at man vil gøre noget ved det. Lige så snart man bliver enige om det lokalt, kan man gøre noget ved det, og det har vi bl.a. set et meget fint eksempel på i Københavns Kommune her for nylig.

Men altså samlet set: Det er ikke, fordi vi skal kritisere fremsættelsen af forslaget, for det er fint nok at få diskussionen, og det er også fint nok at få opremset alle de ting, der rent faktisk foregår og kommer til at foregå. Men som forslaget ligger her, kan vi ikke støtte det.

Kl. 20:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 20:49

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Der tegner sig jo ligesom to skoler her i Folketinget. Den ene skole tegnes af regeringen, regeringspartierne og Dansk Folkeparti. De siger, det går kanon, det kører derudad, og den kriminalpræventive indsats er lige der, hvor den skal være. Og man kan jo så konstatere, at der på den anden side selvfølgelig er oppositionen, der siger: Nej, der skal nok andet og mere til! Og hvis vi åbner vinduet og kigger ud i den virkelige verden, så kan vi konstatere, at formanden for Politiforbundet, Peter Ibsen, og formanden for BUPL, Henning Pedersen, i en kronik i Berling-

ske Tidende siger, at der er behov for, at man ikke bare laver brandslukning, men at man laver en samlet og fokuseret indsats, sådan at man vedvarende kan holde fast i de her unge mennesker. For sandheden er jo, at de, der bliver rodet ind i den konflikt, vi nu hører og taler så meget om, er nogen, som er kendt af systemerne – det er nogen, som kommunen kender, det er nogen, som politiet kender – og at der ikke er ressourcer til at tage sig af dem, og at der ikke er en samlet og koordineret indsats. Og man kan også se, at der er steder, hvor det fungerer, men det sker på sådan en slags projektbasis, og uden at der er nogen helhed i det.

Så kan man spørge, om ikke regeringen gør noget, der er jo fremlagt en bandepakke. Og der må vi så igen spørge: Hvad siger de, der har forstand på det kriminalpræventive arbejde? Der kan vi jo så kigge i Politiken for den 7. april og under overskriften »Socialarbejdere dumper bandepakke« læse det, Jørgen Pedersen, der er formand for SSP-samrådet, citeres for at sige:

»Jeg tror ikke, at hårdere straffe vil virke. Selv unge kriminelle kender loven ud og ind, og de ved, hvornår de kan slippe uden om. ...«.

Vi har altså med andre ord regeringspartierne, som siger, at de gør det, der skal til, og at det kører som smurt i olie. Så kan vi konstatere, at der bliver flere og flere bandemedlemmer, og vi kan konstatere, at de, der arbejder ude i felten, både politiet, BUPL og SSP-medarbejderne, siger, at der skal andet til end det, regeringen lægger frem. Og så kan vi jo så spørge befolkningen, om de er trygge ved det, der foregår. Nej, det er de ikke. Situationen er den, at der i dag er dobbelt så mange mennesker, som lever i angst for at blive udsat for kriminalitet, end der var i 2002.

Derfor synes jeg, at regeringen bør genoverveje, om ikke alle de her sporadiske tiltag, som man nævner, og som jo hver for sig kan være udmærkede, trænger til at blive samordnet til en samlet strategi mod organiseret kriminalitet og væbnede opgør, for vi hører meget om den her indsat, der skal gå på to ben, men det er jo, som om det ene ben går betydelig hurtigere end det andet. Og det virker jo heller ikke, i hvert fald hvis man skal høre på dem, der arbejder med det ude i felten, som om de sådan går i samme retning. Monty Python havde på et tidspunkt noget, de kaldte Ministeriet for Gakkede Gangarter, og det kan det jo nemt udvikle sig til, hvis det er sådan, at når man går på to ben, går bene i hver sit tempo og i hver sin retning. Derfor

synes jeg altså, at regeringen bør tage bestik af situationen, som er alvorlig, når det så klart og entydigt siges af dem, der arbejder ude i felten med de her ting, at der skal en mere struktureret indsats til.

Må jeg så ikke med hensyn til efterspørgslen efter narko – det var fru Marlene Harpsøe, der var inde på det – sige, at det for os er helt afgørende at have en strategi for at mindske efterspørgslen efter narko, og det at sætte kloge mennesker til at vurdere, hvordan man gør det mest effektivt, har jeg meget vanskeligt ved at se hvad man kan have imod. For os har det været helt afgørende, at det netop ikke blev en hash-kommission eller noget andet, men at det blev en kommission, som har til opgave at fokusere på efterspørgslen efter narko, hash og andre rusmidler i almindelighed, for hvis ikke vi kan reducere efterspørgslen, vil vi vedblive at have de her kriminalitetsproblemer, og de kan tage til i form i mere eller mindre voldsom grad og nogle gange blusse op til det, vi ser i øjeblikket.

Derfor er det jo et spørgsmål om, hvorvidt man bare vil lade stå til og så ligesom tage tiden en gang imellem, når man synes, den stikker for meget, eller hvorvidt man vil tage fat om ondets rod. Og det, vi lægger op til, er altså en tilbundsgående, struktureret, koordineret og systematisk indsats frem for brandslukning og sporadiske initiativer, og det gør vi, fordi det er det, der efterspørges, og fordi vi tror, det virker.

Kl. 20:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Kl. 20:54

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det har været en meget, meget underlig debat. Jeg er godt klar over, at det pr. definition er sådan i Folketinget, at når oppositionen kommer med et forslag, så kan det under ingen omstændigheder vedtages af regeringen. Sådan er det, og det var jeg indstillet på.

Men at skulle høre, at vores forslag er overflødig, at det er fuldstændig tåbeligt at få folk til at tale sammen, og så også at skulle høre den, vi plejer at høre, om, at noget af det værste, man kunne gøre, var at sætte folk i en rundkreds, synes jeg er ret besynderligt, når regeringens eget forslag, som vi behandlede lige før, bl.a. handler om, at man skal lave banderåd.

Nu kan man selvfølgelig sige, at de her banderåd så skal sidde i hvert sit lokale og ikke må

tale sammen, men så forstår jeg ikke helt formålet med forslaget. Jeg går ud fra, at det, regeringen siger, om, at man skal have banderåd, er det samme som det, vi har i vores forslag, og at man har fået inspiration fra vores forslag til, at man skal sætte sig sammen lokalt og lave lokale trykplaner og en lokal plan for indsatsen. Og jeg går ud fra, at man skal sidde i samme lokale, og rigtig ofte vil man sidde rundt om et bord, når man taler sammen. Det er lidt sværere at tale til hinanden, hvis man har ryggen mod hinanden. Så jeg synes, det er underligt, at man her sådan prøver fuldstændig at afvise, at der er behov for, at man snakker sammen.

Det er også underligt set i lyset af den kronik, som vi har henvist til mange gange i debatten, men som ministeren og regeringens og Dansk Folkepartis ordførere af mærkelige grunde ikke ønsker at kommentere. Det drejer sig om den kronik, der er skrevet af formanden for Politiforbundet og formanden for pædagogernes forbund, BUPL, som netop efterlyser en kvalificeret, helhedsorienteret indsats i stedet for hovsaløsninger; som netop efterlyser, at man ser på, hvad der skal ske på den lange bane, i stedet for at regeringen hele tiden kommer dryppende med små hovsaløsninger, som så bliver stoppet igen på grund af forskellige puljer osv.

Jeg håber virkelig, at regeringen på et tidspunkt vil begynde at lytte til de mennesker, der faktisk arbejder på området, og som mener, at der er behov for at gøre en indsats.

Jeg kan også hilse og sige, at det, vi gjorde på Nørrebro, var, at vi satte os rundt om et bord. Vi startede med at sidde ved et borgermøde, hvor der mødte 100 mennesker op. Senere lavede kommunen et borgermøde med 700 mennesker, hvor vi stod rundt om borde. Der kom rigtig mange gode forslag, og rigtig meget af det blev ført ud i livet. Vi går ud og tager gaderne tilbage – vi gør noget. Og vi har nu også fået politiets ord for, at det faktisk virker, ikke bare i forhold til, at alle vi, der føler os utrygge, får langt større tryk og en tro på vores fællesskaber, når vi står sammen og tager gaden tilbage, men faktisk også i forhold til de unge, når de oplever, at der er et andet fællesskab, og at deres naboer og lærere er med i et andet fællesskab end det, de kunne få ved at gå ind i en bande.

Så der er faktisk nogle ting, som vi ved virker, og som vi tror på man skal gøre, til forskel fra regeringens bestandige udmeldinger om, at de er fuldstændig lige glade med al den viden, der er,

om, hvad der virker, fordi de bare har deres egen tro.

Det, som bliver sagt af dem, der har forstand på det, er, at der er brug for en bedre indsats, og at der ikke kun er brug for flere betjente, men også flere socialarbejdere. Vi har fra Enhedslistens side været så ambitiøse, at vi har sagt, at det skal være 1:1 – for hver ekstra betjent skulle der også være en ekstra socialarbejder. Jeg er godt klar over, at man nok ikke får regeringen med på det, men man kunne i hvert fald komme et stykke af vejen.

I vores fælles beslutningsforslag har vi også sagt, at det heller ikke er nok, hverken at råbe på hårdere straffe, mere politi eller flere socialarbejdere. Der skal mere til end det. Derfor har vi faktisk lavet en række forslag, og jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at ministeren overhovedet ikke ville gå ind på de konkrete forslag, vi havde i vores beslutningsforslag. Så må vi jo stille spørgsmålene skriftligt i stedet for, for der er brug for, at der bliver sat gang i nogle af de her tiltag.

Der er brug for, at vi ser på, hvad vi gør med hensyn til den organiserede kriminalitet. Det har ministeren overhovedet ikke kommenteret på. Hvad gør vi for, at den organiserede kriminalitet ikke får lov til at bestemme en stor del i vores samfund og vokser sig større og større, som vi har set i de senere år? Det er en stor trussel i et demokrati, når den organiserede kriminalitet vokser. Hvad gør vi ved den?

Vi er her kommet med en række forslag til, hvordan vi kan sætte ind imod efterspørgslen. Ministeren er ikke kommet med et eneste forslag. Jeg håber, at man i regeringen vil lytte til de forslag, og at man vil komme i gang med at se på, hvad vi gør. Ellers må vi jo tage det op lokalt og se, hvor meget man kan gøre, indtil vi får flertal for også at kunne lave en national handlingsplan. Jeg kan så forstå, at en national handlingsplan for regeringen, regeringspartierne og Dansk Folkeparti nu er noget af det værste, man kan foreslå. Det synes jeg man skulle fortælle til de ministerier, der er involveret i den nationale handlingsplan mod menneskehandel, for der tror jeg faktisk man synes, at man har stor gavn af at have en national handlingsplan, og at det tjener et formål.

Vi har foreslået, at der skal være konsekvens med virkning. Vi tror på, at det virker, hvis unge første gang, de begår kriminalitet, mærker en konsekvens med det samme, og at den konsekvens er en, de virkelig kan mærke, og ikke en,

der indebærer, at de kommer i fængsel og står med risikoen for så at komme længere ud i kriminalitet og ikke mere ser nogen anden fremtidsmulighed. De skal tværtimod konfronteres med deres ofre og med, hvad det er, de har begået, og de skal rette op i forhold til den handling, de har begået. De skal kunne se, at det har konsekvenser. Men når man ser på, hvad der ellers foregår i disse dage, så kan man selvfølgelig godt se, at regeringen ikke selv synes, at det skal have så store konsekvenser, når man begår ulovligheder.

Kl. 21:00

Det er måske også et af problemerne, når vi skal lære vores unge, at det er forkert at begå ulovligheder. Når de ser op på samfundets top, ser de, at man dér begår ulovligheder uden konsekvenser. Senest har vi set, at skatteministeren har kunnet bryde grundloven, uden at det har nogen som helst anden konsekvens, end at han har fået en næse. Så man kan begå den groveste lovovertrædelse, man overhovedet kan forestille sig i dette land, uden at det har nogen konsekvens, men samtidig siger vi altså, at de unge skal forstå, at de ikke må begå lovovertrædelser. Her er der behov for, at man tænker i, at rollemodeller altså har betydning, og der synes vi, at man skulle sætte ind med nogle positive rollemodeller i stedet for.

Så har vi også sagt, at der skal være tryghed i det offentlige rum. Det har ministeren heller ikke villet forholde sig til, men det betyder faktisk rigtig meget, at man kan mærke, at der er rart at gå, at der er lys, at der er åbent forskellige steder, at man ikke føler sig bange. Derfor er der også brug for at se på den del af det. Der er brug for at se på, hvad vi gør med hensyn til beskyttelse af civilsamfundet. Der er brug for, at dem, der står frem og siger fra i forhold til den organiserede kriminalitet og banderne og rockerne, dem, der vil vidne imod dem, faktisk også er sikre på at få beskyttelse.

Så der er masser af konkrete tiltag, hvis regeringen ellers vil begynde at lytte og ikke bare afveje alt.

Kl. 21:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 142:

Forslag til folketingsbeslutning om miljøafgift på transport af levende grise.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 24.03.2009).

Kl. 21:02

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Fødevareministeren.

Kl. 21:02

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Det fremsatte forslag, B 142, som vi nu skal førstebehandle, sigter, jævnfør forslagsstillerne, mod at stoppe eller begrænse transporten af levende svin fra Danmark. Argumentationen for det er bedre dyrevelfærd, fastholdelse af beskæftigelsen og mindre belastning af miljøet ved transport.

For så vidt angår hensynet til dyrevelfærden, beskæftigelsen og miljøet, er regeringen langt hen ad vejen enig med forslagsstillerne om målet på områderne, men når det kommer til valg af instrumenter, altså et direkte krav om en maksimal transporttid på 4 timer eller samme resultat med en afgift, kan jeg ikke være med.

Hvis man nu som et tankeeksperiment så bort fra EU's regler og alene vurderede forslaget på dets egne præmisser, er kendsgerningerne, at eksporten af levende svin i 2008 udgjorde godt 6 mio. stk., heraf ca. 5 millioner smågrise. Som antaget ovenfor skønnes afgiften at have en størrelse som reelt vil stoppe eksporten af svin. I den situation kan konsekvensen i værste fald blive, at produktionen af svin falder med de her 5-6 mio. stk., hvilket helt klart vil have en betydelig negativ erhvervs- og beskæftigelsesmæssig effekt. Altså den modsatte effekt af, hvad forslagsstillerne ønsker med forslaget.

Konsekvenserne kunne også være, at produktionen blev opretholdt og alle svinene blev opfedt her i Danmark. Det vil jo så have nogle positive beskæftigelsesmæssige effekter, men det forudsætter, at svinebedrifterne i det hurtige

tempo, som grisene vokser med, kan skaffe det nødvendige harmoniareal. Det kan måske blive lidt vanskeligt. Opfedning af ekstra godt 5 millioner smågrise til slagtesvin skønnes efter de gældende regler at kræve et ekstra harmoniareal svarende til ca. 150.000 dyreenheder eller knap 15 pct. mere end det antal dyreenheder, som svineproduktionen i dag svarer til. Hertil kommer behovet for en udbygning af staldkapacitet.

Nu er det sådan, at regeringen gerne ser en positiv udvikling af svineproduktionen, men regeringen er imod afgiftsinstrumentet. Vi har netop præsenteret udspillet »Grøn Vækst«, hvor der sættes ind med miljøinitiativer, f.eks. ammoniakkrav, så også svineproduktionen kan ske på en mere miljørigtig facon. Der er i »Grøn Vækst« en betydelig satsning på miljøteknologier og på biogas, som også giver nogle gode, positive rammevilkår for svineproduktionen. Ligesom jeg jo også har lanceret en handlingsplan for at reducere slagteriernes omkostninger til den offentlige kødkontrol.

Når det drejer sig om dyrevelfærd, skal der ikke være nogen som helst tvivl om, at det også er vigtigt for regeringen, at produktionsdyrene i Danmark har et godt og værdigt liv. Det skal de have i staldene og under transport, og det er uanset, om transporten foregår indenlands eller til udlandet. Derfor har vi bl.a. indgået et veterinærforlig, der har til formål at øge velfærden betydeligt for dyr i besætninger og ved transporter.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at veterinærforliget betyder, at kontrollen med dyretransporter styrkes markant. Der indføres en forbedret kontrol af dyr, der føres til samlesteder. Forbedring tager udgangspunkt i et risikobaseret koncept, hvor den gennemsnitlige tid til levende syn øges med særlig fokus på dyrearter og -grupper, eksempelvis udsættersøer, som dokumenterbart har flere problemer end gennemsnittet. Derfor er dyrevelfærdsaspektet ret godt tilgodeset i initiativet.

Samlet set sætter regeringen således ind på flere fronter for at skabe gode vilkår for svineproduktionen, og det sker ved en udvikling af positive rammevilkår, som samtidig ikke er i konflikt med EU-retten. På den baggrund må regeringen afvise forslaget.

Kl. 21:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.